

После бурних догађаја задњих месеци, а нарочито после завршеног Светог архијерејског сабора, очекивали смо медијско затишје и мирнији период у Српској православној цркви. Нажалост, и на Наше велико изненађење, недавно је Пресвећени Атанасије (Јевтић), умировљени Епископ захумско-херцеговачки, „позвао“ – по казивању Press-а од 30. маја 2010. године – „Синод СПЦ да објави синодски текст о „канонској одговорности“ Епископа Артемија, на основу којег је Сабор судски донео одлуку о његовом разрешењу“.

Ми смо до сада веровали да је тај текст о Нашој „канонској одговорности“ (уствари: оптужница) унутарцрквени правни акт који се не сме објављивати, па Ми то лично нисмо учинили да то не би изнова био „доказ директног изношења у јавност чисто унутарцрквених одлука и питања на своју и штету Цркве, као и саблазан народа“ – доказ који је против Нас, у оптужници коју је подигао, употребио Преосвећени Фотије, Епископ далматински. То је био и разлог да нисмо објавили ни одлуку Светог архијерејског синода од 22. априла 2010 године и Светог архијерејског сабора од 20. маја 2010. године.

Оно што Нас је изненадило, а јавност саблазнило, јесте чињеница да је био довољан позив Преосвећеног Атанасија, па да Свети архијерејски синод одмах стави на располагање жутој штампи оптужницу која је против Нас била подигнута. Како је то потез који се више не може повући (ни грешка испаравити) и пошто је тиме скинута забрана објављивања у овом судском поступку који је против Нас требало да буде (а није) вођен, желели би смо најпре да обавестимо јавност какав је то документ који је објављен у Press-у. То је оптужница у чијем је састављању можда учествовао, али је сигурно потписао и против Нас подигао Преосвећени Фотије. Ваљана оптужница иначе морала би да садржи наводе дела оптуженог за које постоји основана сумња да представљају тешке канонске преступе, као и веродостојне доказе који те наводе поткрепљују. Потом је та оптужница морала бити Нама достављена уз давање одговарајућег рока, рецимо два-три месеца, да ту оптужницу проучимо и припремимо одбрану.

Тако, нажалост, није поступљено. Према члану 70 тачки 35 б Устава Српске православне цркве, Свети архијерејски синод је првостепени суд за канонске кривице архијереја. Наобично је да је оптужница против Нас подигнута 22. априла 2010. године и предата Синоду, а да је истого дана заседао Свети архијерејски синод, утврдио Нашу канонску кривицу и Светом архијерејском сабору упутио предлог казне, одн. да будемо разрешени

Пише: Епископ Артемије
среда, 09 јун 2010 10:30

дужности епархијског Архијереја. Остављамо благоразумним људима да просуде како су чланови Светог архијерејског синода успели да, тог истог дана када им је достављена оптужница од 28 страна компјутерског слога (са 43 реда на свакој страни), пажљиво проуче и чак савесно испитају све доказе који је, наводно, потврђују, а који се налазе, како то вели Преосвећени Атанасије, у 15 великих фасцикли?

На самом заседању Светог архијерејског сабора, у седници 4. маја 2010. године, правог суђења са извођењем доказа заправо и није било. О томе најбоље сведочи сама одлука (пресуда) Светог архијерејског сабора која садржи једино диспозитив од четири реда без икаквог образложења, а заједно са протоколарним уводом и изражавањем пословичне захвалности осуђеном „на његовом уложеном деветнаестогодишњем труду и архипастирској бризи за очувањем српског православног народа на Косову и Метохији“, има укупно десет редова. Вероватно су Наша у Христу браћа Архијереји сматрали да више и не заслужујемо.

И поред свега нисмо у овом часу спремни да штампи, а нарочито жутој, стављамо на располагање одлуке Светог архијерејског синода и Светог архијерејског сабора. Нека то учини, ако сматра целисходним, Преосвећени Атанасије. Но, како је у Press-у објављена скраћена и од уредништва преуређена оптужница против Нас којом је покренуто утврђивање Наше канонске одговорности, а која се у Press-у представља као пресуда о Нашој канонској кривици, хришћанска савест Нам налаже да и о њој нешто кажемо. Расуђивање и пресуђивање о томе да ли смо и у којој мери кршили каноне Цркве препуштамо садашњој и потоњој у Христу браћи која ће, када све прође, моћи тачно да утврде због чега смо разрешени дужности и обавезе управљања Епархијом рашко-призренском, баш као што се данас, после толиких година, поуздано зна да Епископ амерички, блажене успомене Дионисије, није уклоњен са положаја Епископа због финансијских преступа, како се у том тренутку тврдило, него зато што је у Њујорку организовао демонстрације против Јосипа Броза Тита.

То Нас управо наводи да нешто кажемо о финасијским „преступима“ који се Нама стављају на терет а који, када би постојали, представљају и тешка кривична дела. Није, наравно, искључено да је неко од наших сарадника, клирика и мирјана, био користољубив, па да је понешто утајио, проневерио и противправно присвојио. Таква склоност греху је исконска и ње сигурно нису лишени наши верници, клирици и мирјани, и у другим Епархијама. Али се данас поуздано зна како се ти преступи веродостојно утврђују. И као што Епископи дају благослов за подизање или обнову цркава и манастира, али не могу одобравати грађевинске пројекте и јамчити за њихову исправност, већ то чине овлашћени инжењери, тако су и Високопреосвећени Амфилохије и Преосвећени Атанасије могли утврдити основану сумњу да су почињени озбиљни финансијски преступи у Нашој Епархији, али су веродостојно постојање тих

Одговор Пресу и Атанасију Јевтићу

Пише: Епископ Артемије
среда, 09 јун 2010 10:30

преступа, а нарочито кривичних дела, могли утврдити само судски вештаци и правници, пре свих – судија. А како је против једног нашег клирика и једног лаика већ покренут и води се кривични поступак, зар није било правичније и јеванђелскије сачекати окончање ових поступака правоснажном пресудом, па да се тек онда пресуђује о Нашој (и њиховој) кривици која проистиче из надређеног положаја који смо заузимали? А да и не помињемо шта би морало бити уколико судови својим правоснажним пресудама утврде другачије чињенично стање од оног које се за поједине случајеве наводи у оптужници која је против нас подигнута.

Пресуду Светог архијерејског сабора примили смо у миру и спокоју зарад очувања јединства наше Свете Цркве. Али се не можемо помирити са блаћењем нашег имена и Епископског достојанства тако што ће се произвољним избором стављати на располагање жутој штампи само поједини документи из нашег судског досијеа. Свој крст носимо и даље уз помоћ Божију, али је сигурно да нећемо никада преболети бол и патњу која се наноси Нашој пастви, а нарочито монаштву, нашој духовној деци, на распетом и опет распињаном Косову и Метохији. За сада толико истине и правде ради, јер је речено: „Упознајте истину и истина ће вас ослободити“.